

[Lønger]

at få en livstidsstraf er jo faktisk, at man under en eller anden form i hvert fald forventes at være fundet egnet til påvirkning gennem straf.

Jeg er glad for, at hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at det var noget, vi kunne drøfte, og at hr. Torben Lund i hvert fald principielt var enig, og så forstod jeg, at hr. Poulsgaard i hvert fald på dette punkt var til at tale med.

Den kriminelle lavalder ønsker vi forhøjet, og vi har specielt lagt mærke til, at kriminologen Flemming Balvig har udtalt, at selve kriminaliteten ikke påvirkes af en bestemt lavalder. Det gør derimod konsekvenserne af, at mennesker begår kriminalitet i den alder. Det vil senere skade deres voksne liv, for det sker midt i en udvikling, som de er i gang med. Det ville være logisk at sætte dem i fængsel, hvis man på forhånd havde opgivet dem, men det har man jo netop ikke. Derfor er det uden mening.

Der ligger også det humane synspunkt: hvad kan vi egentlig tillade os over for mennesker, der er mellem 15 og 18 år, altså mennesker, der måske ikke er børn mere, men heller ikke er »unge« endnu? Det er overvejelser, som i forvejen indgår i vores straffelovgivning. Det er altså ikke noget nyt, at man begynder at overveje ud fra dette humane synspunkt, hvad vi skal med lovovertrædere mellem 15 og 18 år. Der er i forvejen en særlig beskyttelse af dem. Det, vi så er uenige om, er, hvori denne beskyttelse skal bestå. Her mener vi, at de skal behandles ikke blot på en anden måde, men også af et andet system.

Fru Ebba Strange sagde, at det er folk, som socialforvaltningerne er trætte af. Ja, det vil jeg godt tro, men det kan vi altså ikke tage os af, for socialforvaltningerne skal ikke blive trætte af folk. Socialforvaltningerne skal udføre de opgaver, som man pålægger dem, og hvis det bliver socialforvaltningerne, der skal tage sig af disse mennesker her, skal de altså gøre det, uanset hvor trætte de er.

Tilsyneladende er vi enige om, at der i hvert fald skal bruges andre sanktioner over for dem, og dér var hr. Bernhard Baunsgaards idé måske ganske udmærket. Man kunne sige: vi ændrer ikke den kriminelle lavalder, men vi bruger heller ikke fængselsstraffen over for dem. Hr. Bernhard Baunsgaard talte om, at man dér kunne sætte ind

med andre sanktioner. Det var så en mulighed, der i hvert fald ville betyde et fremskridt.

Forslaget om nedbringelse af ventetider tager udgangspunkt i, at det i sig selv er en straf at vente, at det er en psykisk belastning, at det er umuligt at planlægge, at man kan få problemer, hvis man overvejer at gå i gang med en uddannelse, og at man kan miste arbejdet, selv hvis man venter på at afsone en kort straf. Forslaget kan kort koges ned til den bemærkning, at ventetiden virker som en straf. Vi vil også betragte den som en straf.

Hr. Bernhard Baunsgaard fremsatte i sidste uge et forslag, der ikke var et beslutningsforslag som det, vi har fremsat, men et lovforslag, og den eneste forskel er, at hr. Bernhard Baunsgaard regner med 6 måneder, hvor vi regner med 4 måneder. Det skal sådan set ikke skille os ad. Vi synes, det er et godt princip, at den ventetid, der virker som en straf, også skal betragtes som en straf, og hvis der ikke kan blive enighed om at vedtage vores forslag, stemmer vi gerne for hr. Bernhard Baunsgaards, når det kommer til behandling.

Jeg er enig med fru Ebba Strange i den indvending, at en sådan regel kan vendes om, og at man i stedet overfylder fængslerne eller udvider fængselskapaciteten for ikke at risikere, at nogen falder for denne 4 eller 6 måneders grænse. Men dybest set er det jo da et politisk spørgsmål, som må afgøres her i folketinget, og hvis der er en positiv holdning til princippet her, må der vel være en tilsvarende positiv holdning for, at det ikke skulle give sig udslag i de betænkelige konsekvenser, som fru Ebba Strange nævnte.

Jeg er nok lidt mere mystificeret med hensyn til de bemærkninger, der er faldet omkring samfundstjenesten. Problemstillingen er jo, at vi foreslår en automatik. Samfundstjenesten er jo ment som en alternativ foranstaltning, og hvis man skal tage det med det alternative alvorligt, må det også betyde, at når samfundstjenesten anvendes mere, skal frihedsstraffen anvendes tilsvarende mindre. Hvis vi ikke overfører midler fra anstaltsektoren til den frie kriminalforsorg, til samfundstjenesten, vil der jo ske det, at samfundstjenesten i stedet fører til en udvidelse af det samlede sanktionssystem i Danmark. Det har aldrig nogen sinde været meningen.